

2021.02.05.- Bibliaóra

Ének: 459:1-4 „Az Isten Bárányára leteszem bűnöm én...”

Előima: Kegyelmes Urunk!

Köszönjük Neked, hogy nekünk már nincs szükségünk a különböző áldozati előírások betartására, mert volt, aki engedelmeskedett Neked mindvégig és életét adta értünk, hogy mi megszólíthassunk és közeledhessünk Hozzád.

Urunk megvalljuk Előtted, hogy bűnös és nyomorult emberek vagyunk, akik halálra vannak ítélve nyomorult testükben. Képtelenek vagyunk magunktól a jó cselekvésére, napi szinten olyan gondolataink támadnak, amelyek kihasználják gyengeségeinket és sok esetben mire kimondjuk szavainkat vagy cselekszünk már késő, mert megbántjuk a mellettünk élőket és elveszük mások békességét, miközben önmagunkat is pusztítjuk belülről.

Krisztusért kérünk, könyörülj ma rajtunk. Áld meg azt az időt, amit Igéd olvasásával töltünk. Válgék a mi hajlékunk szent hajlékká, ahol Te bennünket is nevünkön szólítasz és Szentlelkeddel erősíted hitünket és táplálsz lelkünket. Az Úr Jézus Krisztusért kérünk, hallgasd meg imánkat. Ámen

Ószövetségi ígerész: 3Mózes1

„¹Szólította Mózes az ÚR, és így beszélt hozzá a kijelentés sátrából: ²Beszélg Izráel fiaival, és mondd meg nekik: Ha egy ember közületek áldozatot akar bemutatni az ÚRnak, valamilyen állatot, marhát vagy juhfélét, így mutassátok be az áldozatot: ³Ha valaki marhát akar áldozni égőáldozatul, csak hibátlan hímet mutasson be. Vigye azt a kijelentés sátrának a bejáratához, hogy kedvesen fogadja tőle az ÚR. ⁴Tegye kezét az égőáldozat fejére, hogy az kedves legyen és engesztelést szerezzen. ⁵Majd vágja le a marhát az ÚR színe előtt. Áron fiai, a papok pedig mutassák be áldozatul a vért úgy, hogy hintsék a vért körös-körül az oltárra, amely a kijelentés sátrának a bejáratánál van. ⁶Azután nyúzza meg az égőáldozatot, és darabolja szét darabjaira. ⁷Áron pap fiai pedig gyűjtsanak tüzet az oltáron, és rakjanak fát a tűzre. ⁸Azután Áron fiai, a papok, rakják oda sorjában a darabokat, a fejet és a hájat a fára, amely az oltár tűzén van. ⁹A

belét és lábszárait azonban mossák meg vízben, és úgy füstölögtesse el a pap az egészet az oltáron. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. ¹⁰Ha valaki juhfélét, bárányt vagy kecskét akar adni égőáldozatul, csak hibátlan hímet mutasson be. ¹¹Vágja le az oltár északi oldalánál az ÚR színe előtt, Áron fiai, a papok pedig hintsék a vért körös-körül az oltárra. ¹²Azután darabolja szét darabjaira, és a fejével meg a hájával együtt rakja azokat a pap sorjában a fára, amely az oltár tűzén van. ¹³A belet és a lábszárakat azonban mossák meg vízben, a pap pedig mutassa be áldozatul az egészet, és füstölögtesse el az oltáron. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak. ¹⁴Ha pedig valaki madarat akar égőáldozatul bemutatni az ÚRnak, akkor gerlicét vagy galambfiókát mutasson be áldozatul. ¹⁵Vigye oda a pap az oltárhoz, és miután a nyakát kitekerde, füstölögtesse el az oltáron, a vérét pedig nyomja ki az oltár peremére. ¹⁶A begyét tartalmával együtt távolítsa el, és dobja az oltár keleti oldalára, a hamu gyűjtőhelyére. ¹⁷Hasítsa be a szárnyait, de ne szakítsa le, és füstölögtesse el azt a pap az oltáron, a tűzre rakott fán. Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az ÚRnak.”

Kedves Testvérek az Úr Jézus Krisztusban!

Egy új könyvet kezdünk el olvasni az Ószövetségből. Mózes harmadik könyvének a latin elnevezése LEVITICUS=Lévítákra vonatkozó könyv. Míg azt gondolnák, hogy csak különböző előírások rendszerét foglalja össze ez a bibliai könyv, addig látnunk kell, hogy mindvégig az Ószövetség lapjain Jézus Krisztusról van szó.

A szent sátor felállítása az előző könyvben van leírva (2Móz40, 33-38), ami itt az a hely, ahonnan Isten a kijelentéseit tette.

„Szólította Mózes az Úr...”Az Úr népéhez Mózesen keresztül beszélt, elmondta neki, hogy hogyan közeledhetnek hozzá. Mózes 2 könyvében már elhangzik egy ígélet: „Állandó égőáldozat legyen ez nemzedékről nemzedékre a kijelentés sátrának bejáratánál az ÚR előtt, ahol kijelentem magam nektek, és beszélek veled. ⁴³Ott fogok megjelenni Izráel fiainak, és dicsőségemmel szentelem meg azt.” (2Móz42,43)

Szólítja Mózes az Úr és közli vele utasításait. Minden ott kezdődik, amikor nevükön szólít az Úr. Ő az, aki nyit az ember felé, az Ő kegyelméből lehetünk előtte és táplálkozhatunk Igéjével, mert megajándékozva bennünket a hit ajándékával nem azt

akarja, hogy elsorvadjunk, hogy megfojtson minden, ami körülöttünk van, hanem azt akarja, hogy növekedjünk és gyümölcsöt teremjünk. Hívására egy olyan étellel válaszoljunk, ami nem áldozat, hanem hála mindazért, amit Jézusban már megtapasztalhattunk.

Az ember önmagában bűnös és tisztátalan. Ezt leszögezhetjük a jelenben és a múltban is érvényes volt, s ezért volt szükség az áldozatra, hogy eltörölje az ember bűnét. A nép együtt lakhat Istennel, sőt tisztelheti Istenét a hétköznapiokon és az ünnepnapokon is.

Isten szent, tiszta, igazságos és csak az általa meghagyott úton engedte meg az embernek, hogy közeledjen felé. Az áldozat pedig így vált az imádat alapjává. Valamint az ember szenté, mert Istenhez tartozik.

Az 1. fejezet rögtön az égőáldozattal kezd. Az ószövetségi istentiszteleteken központi helyet foglalt el az áldozat. Különböző állatokat vihettek áldozni a lényeg az volt, hogy hím és teljesen hibátlan legyen az elégetendő szarvasmarha, juh vagy a szegényebb emberek részéről a gerlice.

Külön szerepe van itt „Áron fiainak”, akik az oltár körüli szent ceremóniát végezték el. Ők nyúlhattak a vérhez, amelyet az oltárra kellett hinteni. Ők játszották a legfontosabb szerepet az áldozat bemutatása alatt. Ők gyújtották meg a tüzet, ők égették el az áldozati állatot. Az áldozat bemutatásának jelképes mozdulata az volt, amikor az áldozó ember az állat fejére tette a kezét-elismerte bűnös voltát, és ezzel egyfajta átvitelt fejezett ki. Itt a bűnök átruházása volt a lényeg. „²¹Tegyed rá Áron mindkét kezét az élő bak fejére, és vallja meg fölötté Izráel fiainak minden bűnét és minden vétkes hitszegését.”(3Móz16,21) Az áldozati állat az áldozó ember miatt halt meg. A hibátlan a hibásért.

A vér, amit a főpap a szentélybe vitt Jézus Krisztus minden bűntől megszabadító vérének jelképe volt. Mert vérontás nélkül nincs bűnbocsánat. „²²A törvény szerint majdnem mindent vérrel tisztítanak meg, és vér kiontása nélkül nincs bűnbocsánat.”(Zsid9,22)

Ezután egy részletes leírás olvasunk, amelyben minden pontosan el lett mondva az Úr részéről, hogy mit hogyan kell tenni, mit hová kell tenni, a sorrend, a hely, az irány szinte megjelenik előttünk az a kép, hogy hogyan ment végbe az áldozás.

S minden szakasz azzal van lezárva, hogy: „Égőáldozat ez, kedves illatú tűzáldozat az Úrnak” (9.v.,13.v.,17.v.) A kedves illat ott van az Újszövetség lapjain is: „¹Legyetek tehát Isten követői, mint szeretett gyermekei, ²és éljetez szeretetben, ahogyan a Krisztus is szeretett minket, és önmagát adta értünk „áldozati ajándékkul, az **Istennek kedves illatként.**”(Ef5,1)

Nekünk már nem kell áldozatot bemutatnunk, nem kell tökéletes állatokat kiszemelni, és meghatározni, hogy melyik felel majd meg az Úrnak. Nem szükséges darabolással és füstölgéssel foglalkoznunk, mert az Istennek kedves illat önmagát adta értünk. Az Isten Báránya elvette a világ bűnét. Megnyílt egy út, AZ út Isten és ember között.

„¹Az Isten irgalmára kérlek tehát titeket, testvéreim, hogy okos istentiszteletként szánjátok oda testeteket élő és szent áldozatul, amely tetszik az Istennek;”(Róm12,1)

„Mert Krisztus jó illata vagyunk...”(2Kor2,15) Ámen

Ének: 398:2 „Ő neki mondjunk bő imát...”

Újszövetségi ígerész: János evangéliuma 8, 30-36

„³⁰Amikor ezeket mondta, sokan hittek benne. ³¹Így szólt akkor Jézus azokhoz a zsidókhoz, akik hittek benne: „Ha ti megtartjátok az én ígémet, valóban tanítványaim vagytok; ³²megismeritek az igazságot, és az igazság megszabadít titeket.” ³³Ők ezt kérdezték tőle: „Ábrahám utódai vagyunk, és soha nem voltunk szolgái senkinek: hogyan mondhatod hát, hogy szabadokká lesztek?” ³⁴Jézus így válaszolt nekik: „Bizony, bizony, mondom néktek, hogy aki bűnt cselekszik, a bűn szolgája. ³⁵A szolga pedig nem marad a házban örökre: a fiú marad ott örökre. ³⁶Ha tehát a Fiú megszabadít titeket, valóban szabadok lesztek.””

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Jézus tanítványainak a száma nem zárul le 12 kiválasztottal. Tanítvánnyá válhatott az, aki hitt benne, és aki megtartotta az Igét. Milyen egyszerű képletnek tűnik első hallásra, de mégsem volt abban az időben sem, sőt ma sem olyan egyszerű Jézus követése. Hiszen míg magához vonz Isten Igéje, addig hat egy másik erő is minden időben az emberre, aminek az emberrel szembeni erejét nem becsülhetjük le. Ez kihasználja gyengeségünket, múltbeli botlásainkat, aggodalmainkat, félelmeinket és nem enged szilárdan kitartani Jézusnak amellet a kijelentése mellett, amely az igazsághoz és ezzel a szabadsághoz is vezet.

„Az igazság megszabadít...” – az ezután érkező kérdéssel pedig olyan, mintha elutasítanák mindazt, amit Jézus adhat. Ábrahám utódainak nevezik magukat, és azt állítják magukról, hogy soha nem voltak szolgái senkinek. Ábrahám a fontos, vagy aki őt kiválasztotta? Az a fontos, hogy valakinek az utóda vagyok vagy az, hogy ki áll mindenek felett, és ki igazgatja az életünket. A szolgaság végigkísérte Ábrahám utódait-az egyiptomi fogság, a pusztai vándorlás, a babiloni fogság és ebben az esetben a rómaiak hatása... mindenkor egy alárendelt állapotban voltak, egy olyan úrnak szolgáltak, aki nem egyezik azzal az Úrral, akik velük beszélt. Olyan, mintha szemüket homály fedné, saját múltjuknak a foglyai és szabadoknak érzik magukat. S ez az a helyzet, amikor az ember téves úton jár, és rosszul ítéli meg a helyzetét és kapcsolatát az Úrral. Így az önmagát szabadnak képzelte elferdíti az igazságot és maga az ember áll saját szabadsága útjában. Úgy gondolja, hogy szabad miközben neki mindent szabad, és saját szabályai alapján egy olyan játéknak a rabja, ami a bűnben engedi egy ideig lubickolni, de egy idő után belefűl mindabba, amit egy hamis, Igétől távoli élethelyzet teremt körülötte. „¹³Mert ti testvéreim, szabadságra vagytok elhívva; csak a szabadság nehogy ürügy legyen a testnek, hanem szeretetben szolgáljatok egymásnak.”(Gal5,13)

Sokszor irigylem Jézus türelmét: nem értik és újra elmagyarázza. Mondja, mondja, mondja-„Bizony, bizony mondom néktek”...s egészen addig mondja, míg meg is mutatja, hogy miről beszélt.

„Aki bűnt cselekszik a bűn szolgája.” Nem egy külső hatás a szolgaság, hanem önmagunkban hordozzuk. Amíg nem valljuk be magunknak, és nem valljuk meg

Istenünk előtt azt, hogy bűnösök vagyunk, addig menthetetlenek vagyunk. Addig szolgaságban élünk, rabláncban van a kezünk, hatalmas zár van a szívünkön és nem számítunk gondolatban sem Isten kegyelmével, irgalmával és szeretetével. Az Úr szabadítása pedig el van zárva előlünk. Egyedül Ő az, aki bűneikből képes megváltani, akinek még nem fogyott el türelme, hanem olvashatjuk Igéjét, megtarthatjuk Igéjét felismerve belőle, hogy milyen nagy a mi Urunk. Hiszen Ő az, aki kiment a bűnből, a nyomorúságból, a betegségből, sőt a halálból is.

Te, kedves testvérem, mint a bűn fogságában haldokló ember kiálts az Úrhoz, figyelj az Úr válaszára, mert egyedül az igazság az, ami megszabadít. „¹Nincs tehát most már semmiféle kárhóztató ítélet azok ellen, akik a Krisztus Jézusban vannak, ²mivel az élet Lelkének törvénye megszabadított téged Krisztus Jézusban a bűn és a halál törvényétől.” (Róm8,1.2)

Szabadításunk és üdvösségünk egyedül Jézusban, a Fiúban adatott, aki nemcsak beszélt, hanem megmutatta, hogy kereszthalála neki halált hozott, de nekünk életet.

Segítsen bennünket a mi Urunk abban, hogy szüntelenül tudjuk kérni imádságban azt a szabadságot, amit Fiában elkészített a mi szabadító Istenünk.

„³Ő szabadított meg minket a sötétség hatalmából, és ő vitt át minket szeretett Fiának országába, ⁴akiben van megváltásunk és bűneink bocsánata.” (Kol1, 13) Ámen

Utóima:

MEGVALLÁS

Uram, a kezem el ne engedd.

Te vagy a vég és Te a kezdet.

Te vagy az Egy és Te a minden,

Te vagy a túl és Te az innen.

Te vagy a hajnal és Te az este,

Te vagy a remény éjjelente.

Te vagy a fény és Te az oltás,

Te vagy a Szent, ki velem voltál.

Te vagy az Élet és Te az álom,
Te vagy a legszebb szó a számon.
Te vagy az Egy és Te a minden,
Te vagy a megszabadító, irgalmas Isten !
(Ismeretlen szerző)

Úri ima

Áldás: „Krisztus szabadságra szabadított meg minket, álljatok meg tehát szilárdan, és ne engedjétek magatokat újra a szolgaság igájába fogni.”(Gal5,1)

Záró ének: 467:1-5 „Mily jó, ha bűntől már szabad....”